

[Thomsen.]

ogsaa nævnt af den højtærede Finansminister, et Par nye Bestemmelser i Lovforslaget.

Hele denne Lovgivning stammer jo fra 1939, da vi fik den første Lov om Ændringer i Skatteloven af 1922's Regler om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten. Denne første Lov gjaldt for to Aar. Den blev forlænget i 1941 for eet Aar og blev derefter betydeligt ændret i 1942, og det er denne Lov fra 1942 om Ligningsreglerne, som nu underkastes de Ændringer, der her er til Behandling.

Loven af 1942 delte, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, de forskellige Bestemmelser i to Grupper, en, der indeholdt mere permanente Regler af almindelig Karakter med Hensyn til Paaligningen af Skatter, medens den anden Halvdel af Bestemmelserne, der rummedes i §§ 4—7 og 9—11, kun skulde have Gyldighed for eet Aar ad Gangen.

Det Forslag, som nu foreligger, gaar for det første ud paa at give de ikke-permanente Bestemmelser i Loven Gyldighed ogsaa for det kommende Skatteaar. Da de særlige Forhold, som gav Anledning til Vedtagelsen af de oprindelige Ændringer i Ligningsloven, endnu eksisterer, er det kun rimeligt, at man ogsaa nu forlænger disse Bestemmelser, og det foreslaas derfor her, at de skal have Gyldighed for det kommende Skatteaar 1946—47, idet man som sagt erkender, at Forholdene i 1945 ikke paa de paagældende Omraader har været stærkt afvigende fra Forholdene i de foregaaende Krigsaar.

Lovforslaget indeholder i § 2, Nr. 1, en Ændring af § 12 i Loven af 1942, og her samles nu i alt 8 Bestemmelser om Skattefrihed for forskellige Hædersgaver, Erstatninger og lignende Ydelser, hvis Skattefrihed hidtil har været hjemlet dels i den omhandlede Lov, dels i Tekstanmærkninger paa Finansloven, dels i særlige Love. Disse Ændringer til Lovens § 12 maa derfor siges at være en hensigtsmæssig og praktisk Foranstaltning, som er anbefalelsesværdig.

Endelig er der saa Lovforslagets § 2, Nr. 2 og 3, der indfører et Par nye Paragraffer i Loven, henholdsvis § 15 og § 16. Den første af disse, altsaa § 15, skal foreløbig kun gælde for det kommende Skatte-

aar, altsaa høre til Gruppen af ikke-permanente Bestemmelser. Den paalægger Ligningsmyndighederne ved Ansættelse af Formue at give en skønsmæssig Nedsættelse til de Skatteydere, der paa Grund af en Skade paa Ejendom, Inventar eller Indbo, som endnu ikke er udbedret, har faaet udbetalt eller har Krav paa Erstatning, der bringer Formuen højere op, end den ellers vilde have været. Det er altsaa Bestemmelsens Mening, at Ligningsmyndighederne skønsmæssigt skal sætte vedkommendes Formue ned, saa at der ikke i Anledning af den omtalte Udbetaling begaas nogen Uret mod Skatteyderen. Det er ogsaa en Bestemmelse, som maa siges at være formaals-tjenlig og retfærdig.

Den nye § 16 gaar ud paa at paalægge Postgirokontoret samme Pligt til at give de skattelignende Myndigheder Oplysninger om enkelte Skatteydere, som paahviler andre offentlige Myndigheder og vore Banker. Det er en Selvfølge, eller burde være en Selvfølge, at en saadan Pligt er til Stede, men Postloven har jo en Bestemmelse, der paalægger Postvæsenet Tavshedspligt med Hensyn til de Oplysninger, som det ligger inde med, og derfor har man anset det nødvendigt ved en Lovbestemmelse at tilvejebringe den fornødne formelle Hjemmel.

Vi har saaledes fra vor Side kun Ros tilovers for de foreslaaede Ændringer og kan anbefale dem til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

For øvrigt, bør jeg tilføje, maa saa baade Skatteydere og Skattekommissioner med Længsel afvente Skattekommissionens Forslag om nye Ligningsregler, der kan give Mulighed for Tilvejebringelse af en mere retfærdig Skatteligning, bl. a. ved at komme de svigagtige Selvangivelser til Livs, et Spørgsmaal, som jeg har nævnt fra denne Talerstol før; men jeg er indforstaaet med, at dette Spørgsmaal først kan løses, naar indgaaende Undersøgelser er foretaget og der foreligger et Forslag eller en Indstilling fra Skattekommissionen.

Til Slut vil jeg gerne stille en Forespørgsel til den højtærede Finansminister, et Spørgsmaal, som har nær Tilknytning til Ligningsloven. Det havde været almindelig ventet, at Resultaterne af den ekstraordinære Formueopgørelse ude omkring i Kommunerne kunde have foreligget saa